

Posudek na bakalářskou práci Pavla Horáka.

Politické představy Bohumila Laušmana v letech 1941-1944.

Předkládaná bakalářská práce Pavla Horáka se týká tématu, které se dotýká klíčového období vývoje československé politiky a československého státu. Osobnost Bohumila Laušmana je totiž spojena s osudy československé sociální demokracie nejen v době druhé světové války, ale i v poválečném období. Právě vývoj sociální demokracie jako jedné z klíčových součástí československého demokratického politického systému je v této době nelehký a je spojen s hledáním jejího nového místa zejména oproti sílícímu tlaku komunistické strany.

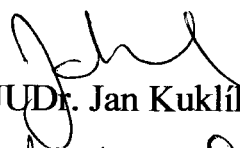
Zvolené téma či přinejmenším jeho dílčí aspekty bylo dosud předmětem zkoumání několika odborných studií, zdaleka však nebylo zpracováno vyčerpávajícím způsobem. Autorovi proto zbyl dostatečný prostor pro vlastní syntézu a zejména po formulaci vlastních názorů. Za klad práce je možno považovat i to, že se soustředí na „londýnské“ období činnosti Bohumila Laušmana, neboť pro omezený prostor bakalářské práce by jistě nebylo jednoduché stejně detailně postihnout poválečný vývoj osobnosti Bohumila Laušmana.

Pavel Horák se na zpracování práce pečlivě připravil. Využil zejména řady archivních dokumentů, které vhodně doplnil memoáry a dobovým tiskem. Spolehlivě se orientuje v dosavadní literatuře k tématu. Seznam použitých pramenů a literatury podává ostatně v závěru své práce a je možno konstatovat, že se mu podařilo shromáždit reprezentativní výběr. Především pro další pokračování ve zpracování tématu je možno doporučit i využití dokumentů Archivu ministerstva zahraničních věcí (zejména došlé a odeslané telegramy za do SSSR a také politické zprávy vyslance Fierlingera pro londýnské ministerstvo zahraničních věcí) a také některých dalších titulů dobového tisku (zejména exilový Čechoslovák).

Horákova práce se zabývá třemi dílčími problémy. Prvním z nich je vznik a formování sociálně demokratického exilu a role Bohumila Laušmana v prvních diskuzích o jeho programových východiscích. Horák tu správně připomíná i vztah k vývoji sociální demokracie před Mnichovem a zejména k její přeměně na Národní stranu práce. Druhá, a podle mého názoru nejprínosnější, se věnuje Laušmanově cestě do Sovětského svazu. Na tu poté navazuje analýza vzniku pro sociální demokracii klíčového propojení aktivit a politických programových názorů Z. Fierlingera a B. Laušmana. Možná o něco podrobněji mohl Horák pojednat o dalším klíčovém Laušmanově vztahu k R. Bechyněmu, zejména po ostrém Bechyněho „protivládním“ vystoupení v lednu a únoru 1945. Na Horákově práci nejvíce oceňuji snahu formulovat vlastní názory, které se kriticky snaží vyrovnat s rozporuplnou osobností B. Laušmana. Jsou totiž přísně založeny na věcných argumentech a na práci s prameny a literaturou.

Předkládaná bakalářská práce podle mého názoru splňuje všechny požadavky kladené na tento typ prací a plně ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 10. září 2006

Prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc.

Příci nanduz hodit do sfbre
he